

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גיטין-כל הגט	מימרא													
בין בפניו בין שלא בפניו.	הדר פשטה:[רבא]												!	◊
בין בפניו בין שלא בפניו.	שלחו מתם:												■	
ההוא דאמר: אי לא אתינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא ופסקיה מברא, אמר להו: חזו דאתאי, חזו דאתאי														◊
לא שמיה מתיא.	שמואל:													◊
ההוא דאמר להו אי לא פייסנא לה עד תלתין יומין ליהוי גיטא, אזל פייסה ולא איפייסא														◊
מי יהיב לה תרקבא דדינרי ולא איפייסא?	רב יוסף:													◊
מידי תרקבא דדינרי בעי למיתב לה? הא פייסה ולא איפייסא.	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:													◊
הא כמאן דאמר: יש אונס בגיטין, הא כמאן דאמר: אין אונס בגיטין.														◊
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי, או העשיר העני.														■
מתו - צריך ליטול רשות מן היורשים.														■
אם הליוון בפני ב"ד - אינו צריך ליטול רשות מן היורשין.														■
ואף על גב דלא אתו לדידה?														?
במכרי כהונה ולויה	רב:													◊
במזכה להם ע"י אחרים	שמואל:													◊
הא מני? ר' יוסי היא	עולא:													◊
עשו את שאינו זוכה כזוכה.	דאמר:[רבי יוסי]													◊
כלהו כרב לא אמרי, במכרי לא קתני כשמואל לא קאמרי, במזכה לא קתני כעולא נמי לא אמרי, כיחידאה לא מוקמינן.														■
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן - מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין, ופוסק עמהן כשער הזול ואין בו משום רבית	ת"ר:													◊
ואין שביעית משמטתו														◊
ואם בא להזורר - אינו חוזר														◊
נתייאשו הבעלים - אין מפריש עליהם, לפי שאין מפרישין על האבוד.														◊
פוסק עמהם כשער הזול.	אמר מר:													◊
פשטא														?
הא קא משמע לן, אף על פי שלא פסק, כמי שפסק דמי.														!
ואין בו משום רבית.														◊
מאי טעמא?														^
כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה, כי אית ליה נמי אין בו משום רבית.														!
ואין שביעית משמטתו.														◊
דלא קרינא ביה (דברים ט"ו) לא יגוש.														■
ואם בא להזורר - אינו חוזר.														◊
לא שנו אלא בעל הבית בכהן, אבל כהן בבעל הבית, אם בא להזורר - חוזר	רב פפא:													◊
נתן לו מעות ולא משך הימנו פירות - יכול להזורר בו.	דתנן:													■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מ:מקרא-key:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נתייאשו הבעלים - אין מפריש עליהן, לפי שאין מפרישין על האבוד.												◊	<	ל.
פשיטא												ז		ל.
לא צריכא דאקון, מהו דתימא אקנתא מילתא היא, קמ"ל.												!	◊	ל.
המלוה מעות את הכהן ואת הלוי בב"ד, ומתו - מפריש עליהן בחזקת אותו השבט ואת העני בבית דין, ומת - מפריש עליו בחזקת עניי ישראל	תניא, ר' אלעזר בן יעקב:											◊	■	ל.
בחזקת עניי עולם.	רבי אחי:											◊	■	ל.
מאי בינייהו?												ז		ל.
איכא בינייהו: עניי כותיים.												!	◊	ל:
העשיר העני - אין מפריש עליו, וזכה הלה במה שבידו.													■	ל:
ורבנן, מאי שנא למיתה דעבוד תקנתא, ומאי שנא לעשירות דלא עבוד תקנתא?												ז		ל:
מיתה שכיחא, עשירות לא שכיחא.												!	◊	ל:
היינו דאמרי איניש: חברך מית - אשר, איתעשר - לא תאשר.	רב פפא:											■		ל:
מת - צריך ליטול רשות וכו'.													■	ל:
יורשין שירשו.	תניא, רבי:												■	ל:
ומי איכא יורשין דלא ירתי?												ז		ל:
שירשו קרקע ולא שירשו כספים.	אלא אמר ר' יוחנן:												■	ל:
הניח מלא מחט גובה מלא מחט, מלא קרדום - גובה מלא קרדום	רבי יונתן:											◊	■	ל:
אפילו הניח מלא מחט גובה מלא קרדום וכמעשה דקטינא דאביי.	רבי יוחנן:											◊	■	ל:
ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כור מעשר יש לך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו.	ת"ר:												■	ל:
מאי קאמר?												א		ל:
ה"ק: ישראל שאמר ללוי מעשר יש לך בידי והילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר יש לך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו תרומת מעשר על מקום אחר.	אביי:											!	◊	ל:
אטו ברשיעי עסקינן, דשקלי דמי ומשוו ליה תרומת מעשר?												ז		ל:
הכי קאמר: ישראל שאמר לבן לוי מעשר לאביך בידי הילך דמיו - אין חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר, כור מעשר לאביך בידי והילך דמיו - חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר.	אלא אמר רב מרשיא בריה דרב אידי:											!	◊	ל:
וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף?												ז		ל:
ה"ק, בן ישראל שאמר ללוי: כך אמר לי אבא מעשר לך בידי או מעשר לאביך בידי - חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דלא קיץ, לא הוה מתקן ליה בעל הבית. כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאביך בידי - אין חוששין לתרומת מעשר שבו, כיון דקיץ, תקוני תקניה בעל הבית.	אלא אמר רב אשי:											!	◊	ל:
וכי יש לו רשות לבעה"ב לתרום תרומת מעשר?												ז		ל:
אין, אבא אלעזר בן גמלא היא												!		ל:
(במדבר י"ח) ונחשב לכם תרומתכם, בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר, כשם שתרומה גדולה ניטלת באומד ובמחשבה, כך תרומת מעשר ניטלת באומד ובמחשבה וכשם שיש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה גדולה, כך יש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומת מעשר.	דתניא, אבא אלעזר בן גמלא:											■	!	ל: